

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3231/2023. (V. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.762/2020/26. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Erdei Csaba ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 27. § alapján – a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.762/2020/26. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól, a Gödöllői Járásbíróság 11.P.22.195/2017/66. számú ítéletére is kiterjedően. Az indítványozó szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [3] 1.1. Az indítványozó az alapügy felperese. A felperes az alperes ellen birtokvédelem iránt indított pert a Gödöllői Járásbíróság előtt 11.P.22.195/2017. szám alatt. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes tulajdonát képezi a Veresegyház belterületi ingatlan. Az alperes tulajdonjoga bejegyzésére házastársi közös vagyon megszüntetése jogcímén került sor a felek, mint házastársak által 2008.
- [4] augusztus 18. napján kelt házastársi vagyonközösséget megszüntető szerződés alapján. A szerződés alapján az alperes az ingatlant terhelő 18 340 000 Ft tartozás megfizetését vállalta. Az ingatlanban található, a szerződés 2. pontjában feltüntetett ingóságok az alperes tulajdonába kerültek. A felek e szerződéssel a házastársi vagyonközösségüket véglegesen megosztották, ezáltal megszüntnek tekintették. A felek a szerződés aláírását követően is fenntartották az életközösségüket, közös gyermekükkel együtt éltek a perbeli ingatlanban, melyet az életközösségük alatt tovább építettek. A felperes 2016 szeptemberében ismerkedett meg B. O.-val, akivel párkapcsolatot létesített. 2016. október 4. napján közölte az alperessel válási szándékát, életközösségük azonban csak 2017 februárjában szűnt meg. Az alperes 2017. február 3. napján elköltözött a perbeli ingatlanból, melynek során jelentős mennyiségű ingóságot vitt magával és a felperestől kapott 21 000 000 Ft-ot, melyet a házastársi közös vagyon megosztása iránti előlegnek tekintett. B. O. az ezt követő napon a perbeli ingatlanba beköltözött. Az ingatlanban maradt a peres felek közös gyermeke is. A felek között a viszony megromlott, a felperes több pert és büntetőeljárást indított az alperessel szemben és az alperes is indított büntetőeljárást a felperessel szemben. A felek házassága részítélettel felbontásra került.
- [5] Az alperesnek a perbeli ingatlanból történő kiköltözését követően a felperes lecsereltette az ingatlan zárját, annak kulcsát az alperesnek nem adta át. A felperes az alperest az ingatlanba nem engedte be. A felek között egyeztetések voltak a házassági vagyonközösség megszüntetése tárgyában, melyek azonban eredményre nem vezettek.
- [6] Az alperes 2017. augusztus 26. napján a felperes és gyermekük távollétében az ingatlan zárját kinyitatta, az ingatlanba visszaköltözött és az ingatlan zárját lecsereltette. Az alperes a szomszédos ingatlannal közös falán létesített átjárót befalaztatta, a felperes ingóságait az ingatlan teraszára kitette.
- [7] A felperes a perbeli ingatlanba 2017. augusztus 28. napján érkezett haza, ekkor feltörte az alperes által kicserélt zárat, bement az ingatlanba és kidöntötte a befalazott átjáró falát. Rendőri intézkedésre került sor, melynek eredményeképpen az alperes az új zárhoz kulcsot kapott, azonban az ingatlanba a felperes nem engedte vissza. Az alperes 2017. augusztus 28. napján birtokvédelmi eljárást indított a felperessel szemben, melyben kérte, hogy a kizárólagos tulajdonát képező perbeli ingatlan használatától a jegyző tiltsa el a felperest, kötelezze arra, hogy az ingóságait az ingatlanból elvigye és a perbeli ingatlant a szomszédos ingatlannal összekötő átjárót a felek között költség viselése mellett megszüntesse.

- [8] A felperes 2017. augusztus 28. napján kelt birtokvédelmi kérelmében kérte, hogy a jegyző „adja vissza a jogos birtokát és tiltsa el a további birtokháborító magatartástól az alperest”.
- [9] Az alperes az ingatlant 2017. február elején a visszatérés szándéka nélkül elhagyta, az ingóságait magával vitte és az ingatlant a felperes kizárólagos használatába és birtokába adta. 2017. augusztus 28. napján jutott a tudomására, hogy az alperes tilos önhatalommal zárcserét hajtott végre, ezáltal az alperes a jogszerű birtoklásában zavarta meg a felperest.
- [10] A Veresegyházi Polgármesteri Hivatal 6087-13/2017. számú határozatával az alperes birtokvédelem iránti kérelmének helytadott és kötelezte a felperest, hogy azonnal, de legkésőbb 3 napon belül biztosítsa, hogy az alperes lakását birtokba vegye és azt továbbiakban háborítatlanul birtokolja. Kötelezte a felperest, hogy az ikerház földszintjén lévő válaszfalat eredeti állapotának megfelelően állítsa helyre. Eltiltotta a felperest az ilyen és más hasonló birtoksértő cselekmények elkövetésétől. A felperes birtokvédelem iránti kérelmét elutasította.
- [11] A felperes a jegyzői határozat megváltoztatása iránt terjesztett elő keresetet.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletében a jegyzői határozatot akként változtatta meg, hogy kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül biztosítsa az alperesnek a Veresegyház belterületi ingatlan közös használatát, míg a határozat rendelkező részének egyéb megállapításait mellőzte. A fentieket meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 150 000 Ft perköltséget.
- [13] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta.
- [14] 1.2. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. § alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.762/2020/26. számú ítélete alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg a Gödöllői Járásbíróság 11.P.22.195/2017/66. számú ítéletére is kiterjedően, mivel a bírói döntések – álláspontja szerint – ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel. Főtitkári felhívásra indítványát kiegészítette. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően azért „jogsértő”, mert „az ügyben eljáró bíróságok nem biztosították az alperes (sic!) részére a tisztességes eljárást és a II. fokú bíróság ebben a tekintetben az érdemi, hatékony jogorvoslatot sem.” A sérelmezett közigazgatási határozat jogkérdésben foglal állást, ezért szerinte eleve jogsértőnek tekintendő. A döntést hozó hatóság tényállás tisztázási kötelezettségének sem tett teljes körűen eleget, mert az eredeti, tényleges birtokállapotot nem vizsgálta érdemben, ebben a körben az indítványozó által indítványozott tanúkat nem hallgatta meg. A sérelmezett bírói ítéletek az indítványozó szerint érdemben döntően valótlan, hamis és egyoldalú bizonyítékokon alapulnak. A felperes jelen esetben az alperesnek az ingatlan-nyilvántartásban jelenleg még bejegyzett tulajdonjog ellenében a felperes, mint saját kizárólagos és végleges tulajdonjoga és kizárólagos és végleges birtoka alapján kérte a birtokvédelmet és a jegyzői határozat megváltoztatását, amelyet azonban a sérelmezett ítélet nem részesít oltalomban. Az alperest a Gödöllői Járásbíróság tévesen, jog-, tény- és iratellenesen tekintette a veresegyházi ingatlan jogszerű tulajdonosának és ezáltal birtokosának, illetve erre tekintettel jogalap nélkül, jogellenes módon részesítette birtokvédelemben.
- [15] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenképp azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek. Az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett. Az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem feltételeinek, mivel az indítványozó az alkotmányjogi panaszban megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés], a támadott bírói döntést [a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.762/2020/26. számú ítélete], továbbá az alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére.
- [16] Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az alkotmányjogi panaszt.
- [17] 3. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

- [18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy jelen alkotmányjogi panaszban foglalt egyik indítványelemmel összefüggésben sem merült fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség. Az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető érveket sem a tisztességes eljáráshoz való jog, sem a jogorvoslathoz való jog megsértésével összefüggésben.
- [19] Az alkotmányjogi panasz a bírói döntések tartalmi kritikáját foglalja magában, és a bíróságok tényállás-megállapítási, bizonyításfelvételi, bizonyítékértékelési és jogértelmezési tevékenységét sérelmezi. A panasz tartalma szerint a tényállás felülvizsgálatára és a bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás megváltoztatására, összességében egy más tartalmú, a felperes pernyertességét eredményező ítélet meghozatalára irányul; érdemi alkotmányjogi okfejtést nem tartalmaz. Ennek okán az indítvány nem veti fel annak a lehetőségét, hogy akár a bírói döntések bármelyikét érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség történt volna, akár hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésről volna szó, így a panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott feltételnek.
- [20] A tényállás megállapítása és az ehhez vezető bizonyítékok felvétele és értékelése, ezen belül az alkalmazandó jogszabályok értelmezése a bíróságok, nem pedig az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó kérdés. Az Alkotmánybíróság továbbá már a 3325/2012. (XI. 12.) AB végzésben kifejtette, ezzel kapcsolatos gyakorlata pedig azóta is töretlen, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. [...] [A]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban [...] a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [21] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.762/2020/26. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. április 18.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1722/2022.

